

Hørings svar til udkast til vejledning nr. 9778 af 2. august 2016 om forhåndstilkendegivelser, behandlingsplaner, tvangsfiksering og tvungen opfølgning efter udskrivning, m.v. for patienter indlagt på psykiatriske afdelinger og vejledning nr. 9798 af 16. august 2016 om udfyldelse af tvangsprotokoller (registrering af anvendelse af tvang i psykiatrien) samt registrering af anvendelse af udskrivningsaftaler/koordinationsplaner.

Overordnet set er vejledningen meget lig eksisterende praksis på de børne og ungdomspsykiatriske afdelinger.

Positivt er vægtningen af forhåndstilkendegivelse. Selvom det er mindre end hvert femte barn eller ung indlagt på en børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling, der vil få brug for fastholden/fiksering kan denne forhåndstilkendegivelse bruges til forebyggelse af urolig tilstand generelt.

Positivt også at sætte begrænsning på længden af fastholdelser, så det bliver en behandlingsvurdering, hvilket indgreb (fastholdelse eller bælte) der anvendes ved behov for fiksering, der naturligvis skal være så kortvarig som muligt.

Vi har et par specifikke kommentarer:

Afsnit 9 p 13 vedr. samtykke og fælles forældremyndighed.

"Af forældreansvarslovens § 3, stk. 1, fremgår det, at har forældrene fælles forældremyndighed, kræver væsentlige beslutninger vedrørende barnets forhold enighed mellem forældrene. Også for mindreårige anbragt uden for hjemmet vil det være forældremyndighedsindehaverene, der har samtykkekompetencen. Det er lægen, der konkret vurderer, om det kan antages, at forældrene er enige. Ved tvivl skal lægen søge at indhente samtykke fra begge forældre, hvis der er fælles forældremyndighed. Hvis behandlingen vurderes som en væsentlig beslutning, og forældrene med fælles forældremyndighed ikke er enige om den foreslåede behandling, er der derfor ikke et gyldigt samtykke fra forældremyndighedsindehaverne."

Hvad skal lægen gøre, hvis begge forældre ikke kan give samtykke, fordi kontakt til dem er umulig. ex grundet sygdom, misbrug, bortrejse eller manglende kontakt mellem forælderen og barnet i en længere periode (måneder}. Vil det være tilstrækkeligt at notere at begge forældremyndighedsindehavere er forsøgt kontaktet. Dette for at forebygge at behandling ikke udskydes unødigt eller helt forhindres.

Kommentar til Vejledning om registrering af tvang m.v. i psykiatrien

"En overlæge er i denne sammenhæng en erfaren speciallæge i psykiatri eller børne- og ungdomspsykiatri, som har ansvaret for behandling af en konkret patient" (Formuleringen står i sidste afsnit (s.2) af Indledningen).

Hvordan vil SST definere en "erfaren speciallæge"? Man kan have 20 års erfaring som speciallæge og formelt ikke være overlæge og man kan være blevet speciallæge i går (og nogle gange ikke engang endnu) og være konstitueret overlæge og have ansvaret for behandling. Kunne det være tilstrækkeligt at skrive behandlingsansvarlig speciallæge.

